

SLOVENSKI NAROD.

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom
za vse leto 8 g. — k.
" pol leta 4 " — " "
" četrť " 2 " 20 " "
Po pošti:
za vse leto 10 g. — k.
" pol leta 5 " — " "
" četrť " 2 " 60 " "

Oznaniła:
Za navadno trisopno vrsto se plačuje: 6 kr. če se tiska 1krat, 5 " " " 2krat, 4 " " " 3krat. večje pismenke se plačujejo po prostoru.
Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 30 kr.

Vredništvo in opravništvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovljno frankujejo

V Mariboru 10. maja.

Menda smo dotaborovali! Ko smo zadnjič poročali, da je okrajni glavar Wurzbach prepovedal gorenjski tabor, mislili smo, da se je g. Wurzbach za svojo osebo zbal zbranih Slovencev in njih političnega programa; mislili in javno smo izrekli, da bode morda vlada dovolila, kar je Wurzbach kratkogledno prepovedal. Ko smo brali, da so na Českem prepovedani vsi spomladanski tabori, stavili smo to med iznajdbe tistih časnikarjev, ki pusté tiskati izmišljive svoje hudobne fantazije, kader jim zmanjka faktičnih vladnih grehov, ktere bi pred svetom bičali. Motili smo se. Vlada menda vendar ni boljša, kakor njen glas. Včeraj na večer smo dobili iz Reke telegram osnovalnega tabora kastavskega, ki se glasi: „Kastavski tabor 21. maja dovoljen. I. in II. točka programa je prepovedana.“ *) Čitajte to kratko novico nismo se mudili pri znani slavenski krotkosti, ki še telegrafuje, da je dovoljen tabor, kateri je obrezan za dve glavni točki svojega programa, in takoj nam je bilo jasno, da se tabori prepovedujejo po gotovi sistemi, da prepovedi ni kriv ni Wurzbach, ni kak okrajn paša na Českem, ampak da se bode taborovanje dosledno prepovedovalo, ker je vlada na Dunaji to zapovedala. Od tega trenutka je dobil klasično-slovenski odlok g. Wurzbacha svojo pomenljivost. V njem vidimo formular, kterege je vlada iz Dunaja poslala svojim organom, v njem vidimo — kos vladnega programa. Razlogi, zaradi katerih se je oskrnil kastavski program, niso se nam še naznanili, tudi ni treba, da bi se nam posebej naznanjali, imamo jih v Wurzbachovem odgovoru. Tega se torej hočemo držati; naši čitatelji pa naj se še enkrat potrudijo in naj ga na 3. strani zadnjega našega lista pod naslovom „tabor v Lescah“ še enkrat preberó. Na prvi pogled se bodo prepričali, da je Wurzbachova prepoved pisana v eminentno absolutističnem stilu in da bi ga bil policijski direktor Strohbach, ki je po letu 1851 v Ljubljani pred nunsko cerkvijo dijakom ob nedeljah dajal avstrijske žnore raz kapic rezati, ravno tako lahko podpisal, kakor ga je podpisal organ Hohenwartove vlade. Ne ena besedica v njem nas ne spominja, da je Wurzbachov odgovor pisan pod ustavno vlado, ki se na svojo ustavoljubje toliko sklicuje pri vsaki priliki.

Wurzbachov odlok je izposojen iz Bachove registrature, kajti samodržci vseh časov so se pri svojem ravnanji sklicavali „na občni blagor“ in so s tem širokim plaščem pokrili, kar jim je bilo drago; eminentno policijsko je mišljeno, ako Wurzbach odločuje, da bi se ljudstvo „motilo“, ko bi se posvetovalo o svoji osodi, eminentno policijska je bojazen „pred nezaupanjem do vlade in njenih udov“, ki se tem čudneje glasi iz ust vlade, ki je sama nastala vsled obénega nezaupanja do Potockijevega ministerstva, kakor je Potockeega rodilo nezaupanje do Giskre-Herbsta, kakor je nezaupanje do Belkredija rodilo Beusta in njegove brate Giskro in Herbsta, kakor je kričeče nezaupanje do Schmerlinga rodilo Belkredija in njegovega izdajalskega brata Beusta, in kakor smo prepričani, da še te rojstne bukve javnega nezaupanja niso končane s Hohenwartom kot avstrijskim obljubljenim mesijasom. Nam vsaj se zdi, da za zveličarja ni dovolj čisto spočet.

*) I. točka programa se glasi: Protest proti združenju Istre in Goriške s Trstom v eno politično zvezo, — in II. točka: O združenju Jugoslovenov. — Ves program je priobčen v št. 33. „Slov. Naroda“ 21. marca t. l. Vredn.

Hohenwart pravi, da hoče postaviti po besedi in duhu izvrševati proti vsem. Dejanja so v protislovju z obljubami: temeljno osnovno pravo svobodno se zbirati in dotična postava 15. listop. 1867 je eskamotirana z Wurzbachovim odlokom. Omenjeni postavi je bil oče Giskra. Giskra je bil gotovo še večji sovražnik zedinjene Slovenije nego bi Hohenwart dopuščal, da bi se o njem sumničilo; Giskra je bil avtentični interpret omenjene postave in ko so zaradi 1. tabora v Ljutomeru ministra Giskra vprašali, ali se sme dovoliti tabor, na čegar programu je zedinjena Slovenija, je avtentični tolmač lakonično po telegrafu zaukazal: „bewilligen!“ Kaj neki pravi g. Hohenwart k temu tolmaču in kako to avtentično interpretacijo strinja s svojimi odloki?

Toda kaj bi govorili o postavnosti, kjer govori čista samovolja? Nepotrebno je vladno sklicavanje na §. 6 postave 15. list. 1867, kajti kdor veleva, da se ljudstvo v svojih shodih ne sme razgovarjati o ničemur, kar spada v delokrog državnega in deželnega zbora, on je iz taborov proti postavi pregнал vse politične razgovore, in Slovenec bi se smel kakor pred letom 1848 in kasneje pod Bachom le še razgovarjati o kurbah, dobrem vinu, taroku in o vremenu.

Pa tudi samovladar mora imeti neka načela. A kakovšno je to načelo, ako vlada na Tirolskem snuje za Lahe posebno deželo, ki se tako osko naslanja na sorodno italijansko, in se jej to zdi nenevarno, ako Galicijo cepi od države in kakor na južni tako na severni meji ustanovlja samostalne dežele, ki imajo toliko nepreračunljivih elementov v sebi: zakaj se jej neki tako nevarno zdi, ako bi Slovenci, vedno in priznано zvesti Slovenci samo razgovarjali se, kako bi se v sredi države ustanovila močna slovenska trdnjava, ki bi s seboj in z državo zadovoljna, bila pripravljena s krvjo in imenjem podpreti omahujočo in krhajučo se državo?

Ali je na dalje vlada pomislila, da je deželni zbor kranjski v adresi na cesarja ravno to tirjal, kar bi zdaj na enkrat „motilo ljudstvo itd.“, da ima ta zbor še svojo veljavo in da njegovi poslanci vlado podpirajo sedé na Dunaji z nalogo potegniti se za adresu svojih volilcev, kar res neodpušljivo zanemarjajo. Ali vlada misli, da deželnega zbora govori in adrese manj segajo v ljudsko prepričanje nego taborski sklepi? Ali vlada vé, da so za zedinjeno Slovenijo po taborih govorili možje kakor Bleiweis, Costa, Razlag, Vošnjak, Zarnik, Tonkli, Lavrič itd. in ali misli, da so to ljudski puntarji? Zakaj ne razpusti zborov, v katerih odločujejo tako nevarni možje?

Kako more vlada iz taborskega programa zbrisati premembo šolske postave, vlada, ki sama državnemu zboru predlaga postavo o razširjenji deželne avtonomije: to je zagonekta, ki se da le umeti na podlagi načela: sic volo, sic jubeo, stet pro ratione voluntas!

Po tem odloku je ali postava o svobodnem zborovanji kasirana, ali pa bomo smeli le še govoriti o kresilni gobi, babjem pšenu, kozjem prskanju; svoja taborišča bomo smeli namesto s slovenskimi in avstrijskimi zastavami kinčati s — Cahezevim hlačami in mesto: „Živela Slovenija“ bomo kričali: La constitution est morte, vive la — — bogsigavedi, kako se bo ta klic še glasil!

Pad Francoske in Slaveni.

IX.

Kakšne pa bi n. pr. bile posledice, ko bi bila Rusija prihodnjem velikanskem boji zmagana? Teritorij

prave Rusije je tak, da ne bi Nemci niti do Smolenska prišli. Tudi neizmerno domoljubje hrabrega rusovskega naroda nam je porok, ka ne bi se Nemcem dosti bolje v prvi Rusiji godilo, kakor se je veliki armadi I. Napoleona 18. leta. Ali Nemcem ne bi niti do tega stalo, da bi v notranjo Rusijo prodrli, ker to ne bi bilo v nikakoršni zvezi z nemškimi koristimi. Želje vseh neprijateljev Rusije hrepené le po tem, Rusijo od zapadne Evrope odrezati in jo spet za azijatsko moč napraviti. To se pa popolnem doseže z odtrganjem 3 baltičskih tako imenovanih „nemških“ pokrajin: Estlandije, Kurlandije in Ingermanlandije, s priklopljenjem Finlandije k Švedskemu, poglavitno in naročito pa z napravo samostalne Kongresovke — tako imenovanega „Kongresspolen“ — ktera bi se nevtalizirala kakor Švica ali Belgija. — Se ve, Poljaki bi v taki Kongresovski svoje stare ravse in kavse med seboj nadaljevali na škandal vsega Slavenstva in na srčno veselje in zabavo vsega Germanstva, ali oni bi se zadovoljili z vsako karikaturó nekdanje stare poljske kraljevine samo da jim je kakor malim otrokom spet dana prilika Rusu korenček strgati, se mu pačiti in mu osle kazati brez bojazni pred Kozaki. Poljsko sovraštvo proti Rusu je tako globoko in intenzivno, ka bi z veseljem Poznanj in nazadnje tudi Galicijo Nemcem žrtvovali, samo da bi se mogli enkrat s pomočjo nemškega orožja nad Rusom zmaščevati.

Kakor je bila rusovska politika v zadnji vojski skoz in skoz napačna in za Slavenstvo pogubna, tako je rusovsko sedanje ravnanje s Poljsko politično popolnem nerazumljivo! Ali res Rusi mislijo, ka bodo v 10 ali 20 letih Poljsko narodnost uničili in Kongresovsko popolnem porusili??! Ako se kateri rusovski državnik v takih sanjah ziblje, utegne se njega dni pri predstoječem velikanskem boji, o katerem smo v teh člankih večkrat govorili, s strašnim začudenjem na čudni način iz taci sanj izbuditi. — V zadnjem poljskem puntu je stal vsak ne sentimentalno, ampak politično misleč Slaven na strani Rusije, ker ni Slavenstvu, niti poljskemu narodu samemu z povzdignjenjem neodvisne Kongresovske s 5 milijoni prebivalcev čisto nič pomagano; s samostalno Kongresovsko bi pa bila Rusija od zapadne Evrope odrezana, kar toliko pomeni kakor začetek propasti vsega Slavenstva. Torej je bila Rusije sveta dolžnost poljski punt vsakako zadušiti. Ali ko je Poljska krvaveča, razmesarjana in pobita pred svojo slavensko sestro, ponosno in zmagonosno Rusijo klečala in solznimi očmi milosti prosila, treba jo je bilo vzdigniti, objeti, kakor zgubljeni sestri ene krvi in taistega roda vse odpustiti in politiko modrega Wielopolskega nadaljevati. —

Zastoj toži Pogodin, da so edini Poljaki izdajalci Slavenstva, zastoj jim Čehi prigovarjajo, naj se z Rusom sprijaznijo, dokler bo rusovska vlada v Kongresovski to politiko nadaljevala, ktero je dozdej tirala. Popolnem prav ima Poljak, ako taka prigovarjanja družih Slavenov s tem zavrača, ka pravi: Kako hočem in morem jaz desnico prijateljstva tistemu ponuditi, ki na mojih prsih kleči in me dan za dnevom z nožem vroci po celem životu mesari? Naj mi dade Rus vsaj toliko prostosti, da bom mogel brez težav dihati, naj mi da priliko svoje rane obvezati in zaceliti, potem se utegneva spet sprijateljiti! Kdo se predrzne trditi, ka nimajo Poljaki prav?

Stari naš slovenski pregovor pravi, ka ni nobene nesreče brez sreče in zopet narobe. Istinitost tega pregovora se je najbolj uresničila pri padu Francoske za-

stran Poljakov. Počeni od prve velike francoske revolucije notri do mira v Versailles-u so oni vedno od Francoske svoje rešitve pričakovali. Te poljske fantasmagorije so najbolj oba nesrečna punta 30. in 63. leta prouzročile. Strašna sedanja nesreča Francoske je Poljake vseh barv popolnem streznila in osvedočeni so, ka nimajo od Francoske nikakoršnega spasa nikdar več pričakovati. Vsi Poljaki tudi dobro vedó in dan za dnevom na svoje lastne oči vidijo, da je njihov pravi dušmanin samo Nemec. Kdor med njimi še ni tega do dobrega verjel, podučil ga je temeljito o tem Bismark, ko je rekel letos pred velikonočjo za pirhe poljskim poslancem v nemškem državnem zboru: ka oni niso poslanci n o b e n e n e g a posebnega nemškega naroda, nego so samo izvoljenci klerikalnih poznjanjskih volilcev! Nemški poslanci, njihovi pajdaši v državnem zboru, pa niso Bismarku ugovarjali zaradi tega nesramnega negiranja in zasmehovanja poljske narodnosti, temuč so — unter allgemeiner Heiterkeit — tej „genijalni“ iznajdbi Bismarkovi prikimovali in ploskali. Ko je potem nekoliko dni po veliki noči nemški poslanec mesta Göttingen-a, Ewald, po svojem mišljenju v resnici bela vrana med vsemi drugimi nenemškimi poslanci, govoril o tem, da bi se moralo novo nemško cesarstvo osnovati na pravični politiki napram drugim narodnostim, da to ni pravedno in pošteno, ka je to cesarstvo postalo „eine Zwingburg“ za Alzasijance, Dance in Poljake, — nastala je pri tem govoru, tako beremo vsaj v stenografičnem zapisniku, najpoprej „Heiterkeit“, potem „vermehrte Heiterkeit“, potem „allgemeine Heiterkeit“ in nazadnje „stürmisches Gelächter“! Morebiti so se celo nemški poslanci, česar nam stenografični zapisnik ne pové, zaradi tega, da je eden izmed njih enake pravice tudi za druge narodnosti zahteval, samega krohota zavoljo take „neumnosti“ po zbornici kake pol ure po trebuhih valjali! —

Vse to deluje na to, da Poljaki čedalje bolj čutijo, ka bo treba nazadnje le svoj „spas“ pri svojem pravem in edinem prijatelju, pri Slavenstvu iskati. Že so se tekoče in pretečeno leto začeli posamezni, ako ravno še jako bojzljivi in rezervirani glasi v tem smislu med njimi javiti. Bog pomagaj dalje!

Dr. V. Zarnik.

Dopisi.

Iz Tomina konec aprila. [Izv. dop.] Da naša čitalnica ne spi, ampak da napreduje v duhu časa in napredka, pokazala nam je zopet sijajno v besedi dne 23. p. m. — Skoraj bi bil mislil, da se ta večer in s to veselico slavi obletnica lanskega taborja, kajti nenavadno udeležnikov se je bilo sešlo. Ob 8. uri zvečer se je začela beseda s čveterospovom: „Ura“, peli so

jo naši pevci z navadno izurjenostjo. — Ko so še glasovi v našem srcu prijetno odmevali, nastopil je na oder naš rojak gospod Tone Rutar iz Volč, in govoril je o „Čitalnicah.“ Izvrstno in iz srca nam je govoril, in omenil je v tem govoru tudi nazočega, občespoštovanega očeta čitalnic, kterega izvrstne zasluge za naš narod ne le samo mi Tominci spoznavamo, ampak tudi celi slovenski narod, ki mu bode tudi zatoraj večno hvaležen. — Končavši ta tehtni govor, kteri je bil z gromovitimi živili sprejet, zadonela je vmetna Ipa-vic-ova pesem: „Kdo je mar.“ Ker se je vrednost in veličanstvo tega krasnega velikega zbora že večkrat po časopisih popisavala, zatorej hočem le omeniti, da so pevci skladatelju čast, nam pa veliko veselje napravili. — Sledila je na to igra: „Domači prepir“ — Žena (gospodična Amalia Jug) in mož (F. Z.), igrala sta navdušeno in posebno se je odlikavala gospodična A. J. — Sosed (J. L.) je bil na pravem mestu. Obče ploskanje je pokazalo zadovoljnost občinstva. — Na to je sviral na glasovirju gosp. D. F. odlomek iz opere: „Ernani“ s svojo navadno zmožnostjo in izurnostjo. — Končno se je vzdignilo zopet glediščno zagrinjalo, in izvrševala se je igra s petjem: „Kolači (bob) iz Kranja“ prav izvrstno, da se ni moglo boljšega pričakovati. Polonica (gospa A. F.) in popotinja (gospodična P. G.) pokazale ste nju naraven talent do iger, — in gosp. P. G. je prepevala nježno kupleta. Tomaž (D. F.) je dobro posnemal mojstra. Matiče (J. F.) je ogujeno in dobro igral, in nobeden bi ne bil mislil, da je on poprej samo enkrat na odru bil. Posebno dobro pel je kuplet. — Grabež (D. B.) je bil na svojem mestu. — S tombolo končala je večerna veselica ob poldvanajsti uri. —

Iz Hrvatskega, 6. maja [Izv. dop.] (Kako stoji z volitvami za hrvatski sabor.) „Slov. Narod“ je v enem zadnjih člankov pojasnil važnost izborov za hrvatski sabor za nas Slovence in kake izgleda ima narodna stranka. Denes naj mi bode dovoljeno, da poročam, v koliko se je stvar razbistrila in koliko je napredovala. Hvala bogu, da morem dobra poročila dati. Povsod stoje reči za narodno stranko bolje, nego bi bil človek pričakoval. Možje, ki imajo niti, na vse kraje preprežene, v rokah, mi trdijo, da je po mestih skoro povsod naroden poslanec gotov. Po ena mesta vladni kandidati obupujejo, da bi zmagali ter se niti kandidirati ne upajo. Tako je korar Pavlešič v Zagrebu odstopil, tako v Sisku, (ki je v zadnjič magjaronsko volil), nobenega vladnega kandidata, kteri bi (med 180) samo 40 uradniških glasov zbrati mogel, ni dobiti. Ker ima vlada same bedake ali breznačajnike za privržence, delajo jej kandidati sile in težave. Z lučjo bi morala vlada pametnih glav iskati, ki bi se dale od nje kandidirati, pa jih ne najde.

Kako je po deželi, se menj ve. Vendar od koder vesti dohajajo, so samo dobre. Naši „muži“ so spregledali, da morajo tabak kupovati kakor prej, da davek ni manjši, nego večji. Zato je jako lahko agitirati za „poštene ljudi“ med njimi. Vendar mi se zdi, da hrvatsko svečenstvo, akopram je narodno, ne dela toliko kakor na primer pri vas Slovencih ob volitvah.

Uradniki so bili dozdej še dosta nemarljivi v agitaciji za vladno stranko. To zaradi tega, ker je večina njih v srcu narodna, ali pa se boji, potlej ko bi narodna stranka do krmila prišla, ob službo priti in se torej more tem menj navduševati za vlado, kolikor bolj vidi, da vlada v narodu nima korenine, in da se dolgo nikakor ne more ohraniti.

Vlada to spoznava, zato žugajo že vladne „Narodne Novine“, da bo vsak činovnik, ki ne bi za vlado glasoval odpuščen. Na drugi strani pa narodni glasili „Branik“ in „Südslavische Zeitung“ roté uradništvo, naj bode verno narodu, naj ne izdaja domovine.

Primetniti mi je še, da se narodna stranka pri pripravi volitev in pri agitaciji vlada v lepi slogi.

V saboru samem hoče narodna stranka pred vsem drugim, tudi pred adreso urediti svoboden tisk. Sprejel se bode najbrž en bloc cislajtanski tiskovni zakon s p o r o t a m i. Izkustvo zadnjih let je učilo Hrvate, da je treba najprej imeti orožje v rokah, in to je svobodno novinarstvo. Vse drugo se s tem more prioriti.

Samo ob sebi se razume, da bodo škandali prejšnjega sabora v resen pretres prišli. In ker se bode narodna stranka, ali v večini ali v manjini, sabora udeležila, bode prihodnji sabor eden najvažnejih.

Za gotovo se čuje, da je sabor odložen samo za to, ker bodo zastopani tudi oni deli granice, ki se provincijalizirajo. Da granica narodno voli, je gotovo.

Iz Zagreba 8. maja. [Izv. dop.] Javno mnenje je razpelo vse svoje prapore. Vse stranke vzdigujejo svoja jadra kolikor najbolj morejo v vis, da bi va-nj kolikor največ mogoče vetra vlovile, in tako druga drugi pot pretekle. Volilno gibanje se bliža svoji kulminaciji. Vse je kakor na škripcih. Prihodnji ponedeljek bo volil I. volilni okraj v Zagrebu. Če v njem, kakor se po pravici trdno nadejamo, narodna stranka zmagala, bo to velik moraličen vtis naredilo na volilce II. volilnega okraja, in na volilce cele Hrvatske in Slavonije, ki bodo drugi dan (vtorek) volili. Volitven boj bo tedaj v I. Zagrebskem okraju najlutejši, kajti vsaka stranka se bo kolikor najbolj mogoče napenjala, da si prvi vspeh zagotovi. Kakor denes stvari stojé, je narodnjaška zmaga v I. volilnem okraju nedvojben, le v II. okraju se je bati, da ne bi čez-voj hudič svoj rep potegnil. V sredo se bodo volitve zaključile v III. okraju, kjer narodnjaška stvar še bolje stoji kakor v prvem. Odstop vladnega kandidata Pavlešiča je vzročil veliko tekanje

Listek.

Bilježnikova hči.

Novela iz srbskega življenja.

(Spisal Damjan Pavlović, poslovenil L. G. Podgoričan.)

I.

Kolikor časa ljudje pomnijo vas Č. v Bačici, ni se tu še nikoli pripetilo nič tako pomenljivega in nesrečnega, nego je bilo to, o čemer pazljivo čitajte. Vsa vas je strmela: nihče ni govoril o ničemur družem, nego le o tistem in zopet tistem dogodjaji.

Če je le znanec srečal znanca, še prav pozdraviti se nista utegnila, že je drug družega povprašal: „Bog vendar, ali je to pravica —?“ A ni še ta končal, že je drugi otožno odmajal z glavo.

Pa tudi ni bilo treba nobenega odgovora, saj so zvonovi žalostno odgovarjali iz cerkvenega stolpa.

Zvonovi — zdelo se je, da res ne pojó po navadi, peli so žalostno, zelo žalostno.

Takov glas pa se je zvlasti razlegal v nekem domu, v tistem, ki stoji na oglu mogotčevemu dvoru nasproti.

Če si se približal domu, slišal si jok in žalovanje: saj že sveče, ki so gorele na mizi, niso kazale nič vselega. Mrtvo telo je ležalo na deskah, truplo — bi-

lježnikovo. Po njem je plakala razžaloščena soproga, jokala starejša hči in solzila sta se še dva otroka.

Vsled bilježnikove smrti se je žalost razprostrla po vsej vasi, kajti po pravici je bilo res, da je bil vse vasi ljubljene. Bilježnikove spretnosti, ki so bile vaščanom tako priljubile ranjkega, te je smrt še bolj vzvišala. Saj nam je to, česar nimamo, zmerom ljubše. Ko kake dobrote res ne vživamo več, potlej še le jo pošteno in prav cenimo.

Vsak vaščan se denes živo spominja posameznih bilježnikovih pomenljivosti. Vsakemu se zdi, da ga vidi, kako po leti o poludne gre domu iz občega doma.

Če je bilo gorko, sprehajal se je razoglav mej drevesi, ki so rastla na obeh straneh ob veliki ulici. Prav ljubeznjivo je odzdravil vsakomu, kdor koli ga je pozdravil, pozdravljali pa so ga vsi — taki ali taki, dan za dnevom. Otroci so mu navadno poljubljali roki, in na obrazu se mu je poznavalo, da mu je to ljubo. Pa je tudi slehernega otroka znal očetovski ogovoriti, čestokrat je iz žepa delil sadje, ki ga je nosil domu, — in razdajal otrokom. Ali nadarjeval je samo poštene, hudobneži še nobenkrat blizu niso smeli priti, bali so se ga, kakor živega oglja.

Če se je v hladi tako sprehajal, redko kedaj je molčal. Navadno je poluglasno prepeval najznanejšje cerkvene pesmi. Bogočestnost, ta je bila njegove duše

prva skrb — a to je bilo jako po všeči priprostim in poštenim vaščanom, za tega delj so ga tako radi imeli.

Zelo velika je bila njih žalost, ali gotovo še veliko večja je bila njegove soproge in treh otrok bridkost. Tudi njegovi trije otroci so se živo spominjali tistih dobrodejnosti, ki so jih uživali pred smrtjo svojega očeta. Sama žalost jim je srce trgala, kajti zgubili so očeta — dobrega očeta. Zábili so bili o tej priliki, kako resen je bil oče; kolikrat jih je pokregal — in kaznil vselej, kader koli materi niso bili poslušni. O tej nezdigi pa je to bilo kazno, kakor da bile bi njih vrele solze prodrle zaveze, ki so jim zaslanjale oči, da niso mogli spoznati, ka je očina resnost le do broto želela zarodu.

Vse to je le množilo njih žalost, množilo njih solze. Brez kacega prida so jih tješili sorodniki in znanci po stari navadi, da morajo ljudje sploh mreti; da denes meni, jutri tebi — a taki opomini niso ustavili jim bridkih solz. Pa tudi nikdar grenkim solzam ne branite vrele prodčnosti! Slabemu človeškemu srcu so solze zdravilo, ki razganja žalost in onemoglost. Če trpko jočemo, če se nam grenke solze utrinjajo po obrazu, zdi se nam, da se od nas poslavlja žalost, ktere je polno naše srce. Morebiti tudi ta žalost usahne vsled množnih solz in posebne bolesti.

(Dalje prih.)

vladinih kortešev po „papiškem otoku“, okoli „klobuk-ovaroša“ in po „ribnjaku“, kajti veljalo je novega mameluka najti. Kandidacija se je ponujala temu, ponujala onemu, ponujala skoro od hiše do hiše, pa vsak se je izgovarjal kakor v evangeliji, da ne more kandidacije sprejeti, češ ka ima drugega silnega opravila. — Nazadnje je ta križ, gotovo napol iz usmiljenja, mestni senator Deželič na sebe vzel. Če je že kanonik Pavlešič malo upanja imel proti Mrazoviću prodreti, ga ima Deželič še manj. To magjarska stranka tudi sama dobro vé, pa že zavolj sramote, da se ne bi reklo, da še kandidata se ni upala postaviti, postavila je Deželiča proti Mrazoviću, krajcar proti goldinarju! —

Nasprotni stranki se čem dalje huje druga drugo napastujete. Da pri tem rogoberenji ni nobena gledé orožja preveč izbirčna in vitežna, to se ima postaviti na račun obče razdraženosti. Kdor protivnikov ima le količkaj vmazanega perila, to se vse škandale ljubečemu občinstvu na očigled razobesi, in na plohu časopisja opere. Pred vsem pa gledé tega prednjači vladna „Agramerica“. Ona je kakih deset dni sem pravo gnezdo sršenov, škorpionov in gadov. Kogar le more, tega piči. Najhuje je pa to, da se je človek še zogniti ne more. —

Denes so predmet največega pipanja med strankama kr. uradniki. Obedve stranki ste se jim zagrozili. Vlada deluje s pravim „hochdrukom“ na nje, jih opominja na prisego, ter preti s svojo nemilostjo, da! celo odpuščenjem. Narodna stranka isto tako od svoje strani. Siromaki uradniki stojé v pravem smislu besede med vodo in ognjem, med breznom in prepadom, med nožem in bodežem. Posebno v II. zagrebškem volilnem okraji morejo oni odločivni biti. Velika večina — moglo bi se reči dobrih 80 odstotkov — v Zagrebu nameščenih uradnikov je nedvojbeno narodna, in kljub vladnemu strahovanju in pritiskanju bode vendar marsikter uradnik za opozicijskega kandidata glasoval! Veča stran njih pa na volišče ne bo šla.

Celo to, česar smo se najmanj nadejali, da bo naša sedanja vlada v potrebi v pospeh zmage svojih kandidatov, namreč guljašofagovske orgije: — zgodilo se je. Pri „ogerski kroni“, kjer imajo magjaroni svoje zbirališče, se kuha guljaš v velicah kotlih, da se duh po vsej „Ilici“ notri do „mokrega cajnika“ razlega. Pa v čast in poštenje velike večine Zagrebških volilcev se mora priznati, da se razmerno malo guljašofagovskupaj shaja. Sicer pa tudi vlada sama nima pravega zaupanja v guljaševanje, kajti čuje se, da hoče z narodno stranko neki kompromis dogovoriti, vsled kterega bi Zagreb volil Krestiča in Mrazoviča kot narodna, in Šuhaja kot vladnega kandidata. Koliko je resnice na tej govorici, tega ne vem, pa že to je dosta znamenito, da ta govorica eksistuje.

Sabor je na 3. julija preložen. O razlogu, zakaj se je tako daleč nazaj preložil, se nič pravega ne ve. Svet dvoji, da se je preložil zavolj tega, da se tudi vojniška krajina va-nj pokliče, ampak je bolj nagnen sumničiti, da se je sabor v ta namen nazaj preložil, da vlada v kovarenje časa dobi. Iz tega se vidi, koliko je pri nas nezaupanje!

Politični razgled.

V vtorek je državni zbor — poslanska zbornica — izročila gališki predlog ustavnemu odboru. Brati je bilo, da bode „shodišče desnega središča“ proti temu glasovalo, ker je bilo o svojem času zaradi enacega razloga zapustilo državni zbor. Naše shodišče je modro molčalo in se krivo storilo ene nove nedoslednosti. Vlada tirja še 136000 gold. za dispozicijsfond. Temu sledi drugo branje vladnega predloga o postavodajni inicijativi deželnih zborov. Kakor znano je odbor nasvetoval, naj zbor o predlogu preide k dnevnemu redu. Samo Wodzicki in Kovač pravita, da bodeta glasovala proti temu nasvetu. Ministerski predsednik zagovarja svoj predlog, češ da noben predlog ni sposoben napraviti notranji mir in da je pričujoči predlog le en korak k temu miru. Hohenwart precej stvarno pobija Herbstovo poročilo in prosi, naj bi zbor

posvetoval se o predlogu. Poročevalec Herbst odgovarja, da je Hohenwart sicer nekaj povedal proti odborovemu poročilu, a ničesar ne za svoj predlog. Groholski pravi, da ta predlog, ni v nobeni zvezi z onim gledé Galicije, kateri je specialna širša sprememba ustave. Pri glasovanju obvelja z 88 proti 58 glasovi odborov nasvet in vladni predlog je pokopan. Slovenci so glasovali z vlado.

V vočinskem kotaru na Hrvatskem je skušal neizpitani odvetnik Rauchove dobe, zdaj magjarski nekdanji ruski agitator Kvaternik zbranim volilcem za kandidata usiliti se s trdenjem, da je dr. Mrazovič izdajalec hrvatskega naroda. Volilci so tirjali dokazov in ko Kvaternik teh ni mogel navesti, protirali so ga volilci iz shodišča — kar je vsakako dokaz, da hrvatski prosti narod začena politično misliti in soditi. Pri poskušnem glavanju Kvaternik ni dobil niti enega glasu.

Peštanske novine dobivajo iz Dunaja vest, da so v najviših krogih zopet začeli na to misliti, ka naj bi cesar potoval v Galicijo. Trdijo, da bode cesar šel na pot, ko se cesarica iz Tirolske zopet vrne na Dunaj, seveda le onda, ako se bode gališko vprašanje v državnem zboru tako rešilo, da bode Galiciji ustrezno. Znano je, da je bil cesar že pred leti na to potovanje namenjen, a da ga je opustil, ker je bil deželni zbor gališki takrat ravno sklenil svojo resolucijo. Tako se v politiki časi spreminjajo. Nekdanji cesarja v deželo pustili, ker je bila svoje želje izrekla v resoluciji, zdaj cesar noče v deželo, ako jej ne more s seboj prinesiti potrjene, če tudi nekoliko pristrizene resolucije.

Po novinah se je raznesel glas, da bi Poljaki ne hoteli glasovati za neposredne volitve v državni zbor, češ, da se oni ne čutijo opravičene razpolagati o avtonomiji drugih dežel, katerim bi se z neposrednimi volitvami kratile njih pravice. V tem slučaju bi ustavoverneži pokopali gališki predlog, ker Poljakom hoté le potem kaj privoliti, ako jim Poljaki na milost in nemilost izročé vse druge dežele. Drugi zopet pripovedujejo, da bodo Poljaki šli z ustavoverneži. Vsakako se do zdaj notranji položaj še čisto nič ni sčistil.

Nemško-francoski dogovori v Frankobrodu so se vršili o vprašanju, kako Francoski mogoče storiti, da bode plačala in v katerih obrokih bode plačala svoje vojno odškodnino Nemčiji. Dogovori so gladko tekli in so se srečno dovršili v zadovoljnost baje obéh strank. Francoski vladi se je že posrečilo pri raznih bogataših sposlovati posodilo 2½ milijard. Gledé miru je baje vse v rodu. Telegraph poroča, da se je v Frankobrodu sklenila še posebna pogodba, kako zatreti pariški upor, ako bi ga republikanske armade ne mogle v določenem času ukrotiti. Bismark bode menda potoval na Francosko, drugi ga pričakujejo v Berlinu.

Republikanska vlada na Francozkem je izdala oklic na Parižane, v katerem jim žuga z neusmiljenimi Nemci, ako bi se Pariz ne hotel udati in bi se ljudstvo ne združilo z republikansko armado, kader bode Pariz naskakovaje prekoračila trdnjavsko oklepje. Thiers obeta milost pokornim, a ostrost trdovratnežem. Skoraj je soditi, da republikanska armada vsaj nekoliko napreduje; dobila je v roke Issy, od koder so se bili uporniki po noči umaknili. V Parizu samem je nered od dne do dne večji; ena oblast se mora umakniti drugi; zdaj je zapoveljnik upornih čet kapitan Rossel, izvrsten vojak, a častihlepen. O njem se trdi, da se nikdar ne bode pomiril z redno vlado, in da ga nekoliko v sanjah moti osoda prvega Napoleona, ki je tudi iz nič postal francoski cesar. Mož sanja prazno sanje. Ako ga uporniki ne odpravijo, kakor so odpravili njegove prednike hoté jih kaznovati in celo usmrtiti, moral se bode Nemcem ali vladi v Versaillesu podati, ali pa bode padel v Parizu in ž njim še mnogo nesrečnih Francozov.

V Florenci so potrdili postavo, ki določuje garancije, ktere hoče dati mlada Italija rimskemu papežu.

V Carigrad se je 9. t. m. poročalo, da so se Starosrbi spuntali, in da uporna plemena oblegajo Djatvico.

Razne stvari.

—g. (Dvojni zakon.) V kazenski pravdi zavoljo dvojnega zakona zoper Alfreda Meninger-ja viteza Lerchenthala je bila razsodba ljubljanske deželne sodnije, s katero je obdolženec bil kriv spoznan tega hudodelstva in na težko ječo 15 mesecav obsojen, po razložbah zagovornika dra. Razlaga v 2. stopinji ovržena, kakor smo že poročali o svojem času. Zoper to višjo razsodbo se je bilo pritožilo c. k. ljubljansko državno pravdnništvo na najvišjo dunajsko sodišče, katero je neki razsodbo 2. stopinje potrdilo. Iz tega kazenskega primerljaja je razvidno, da tudi sodnije niso — nezmotljive, sicer ne bi potrebno bilo obdolžencu štiri mesece preiskovalnega zapora pretrpeti in poštno službo zgubiti.

* (Kvolitvam na Hrvatskem.) Na mesto kanonika Pavlešiča si je vladna stranka za zagrebškega mesta III. kotar postavila mladega „literata“ Deželiča. Deželič se je nesmrtnega storil s knjigo: „Hrvatska kuharica“, in govoré hrvatske gospodinje, da je Deželič posebno podučén v močnatih jedeh. Pisateljice slovenske „kuharice“ bodo gotovo vesele, da je hrvatska vlada njih možkega tovaruša in sodelavca na polji kuhinjskem poklicala do take časti.

* (K uradniški spovednici) iz Celja imamo še dostaviti: Po naključju je iz nje izpuščen gosp. svetovalec deželne sodnije Vekoslav Pesarič, vrl narodnjak, ki je slovenščine zmožen v besedi in pismu, in je o zvojem času na Hrvatskem tudi že hrvatski uradovalec. O avskultantu g. Šnedicu se nam od druge strani naznanja, da slovenski govori in da bi za silo tudi pisal.

* (Najnovejša svoboda.) Po novinah je brati, da bode vlada letošnjo spomlad prepovedala vse tabore na Českem. Za zdaj hočemo verovati, da se ta glas ne potrdi.

* (Minister Jireček) namerava priti na dolónje Štirsko, da se prepriča o stanju ljudskih in srednjih šol. Videl bo dovolj; ako bo le moč in dobro voljo imel popraviti vse napake in pa krivice, ki se godé slovenskemu narodu.

* (Razpisana služba.) Pri c. k. okrajni sodniji v Črnomlju je razpisana služba zemljiščne knjigovodja z letno plačo 700 gld., ktera se s časom povekša na 800 gld. Prosilci morajo biti obeh deželnih jezikov popolnem zmožni in se do 22. t. m. zglasiti pri predsedništvu c. k. okrožne sodnije v Novem mestu.

* (Prošnja.) Ker je po dokončani gledališki zimski dobi prenehalo delovanje dramatičnega društva na javnem odru, hoče odbor posebno za to skrbeti, da se izvrši tisk igrokazov, odmenjenih za preteklo društveno leto 1870. in da pridejo te knjige prihodnji mesec gotovo na svetlo še pred občnim zborom. Zatorej se obrača podpisani odbor do vseh vnenjih domoljubnih podpornih družabnikov s prijazno prošnjo, da blagovolé svoje letne doneske gotovo odrajtati do konca t. meseca, da se bode vedelo po tem ravnati pri razpošiljanju knjig. Odbor se nadeja, da ne ostanejo samo dosedanji podporniki društva zvesti, timveč izreka srčno željo, da bi se število podpornih udov izdatno pomnožilo, ker le potem bode mogoče tudi na literarnem polji krepko napredovati in podati vsako leto bogato zbirko dramatičnih del.

V Ljubljani v začetku meseca maja 1871.

Odbor dramatičnega društva.

Glasovi izmed občinstva.

(Za zadržaj in obliko tega predela ne prejemamo nobene odgovornosti.)

Iz letnega sporočila **Peštanskega društva** za l. 1871 zastopano na Kranjskem po Franjo Drenik-u v Ljubljani, je razvidno, kako krepko se razvija ta asekuranca!

V šestih letih si je Peštanska zavarovalnica pridobila toliko zaupanja, da so znašali lansko leto njeni dohodki goldinarjev 3 milijone 284.645.

Sedanje društveno premoženje je razun omenjenih dohodkov, glavnega in pristranskega kapitala gld. 4 milijone 192.726.

V šestih letih je Peštansko društvo plačalo škode gld. 5 milijonov 332.498. —

Kolika dobrota so zavarovalne družbe za posestnike, to sijajno dokazuje ravno navedeno ogromno število odškodnine; kajti z 5 milijoni in 332.498 gld. se je gotovo marsiktera nesreča poravnala, in brez dvombe je, da ima zdaj mnogo pogorelcev čednejša poslopja nego poprej, ki bi pa bili sicer siljeni, ako niso zavarovani, beraško palico poprijeti.

Nemoramo toraj dovolj priporočati, naj zavaruje vsaki svoje poslopja in pridelke itd., vsaj znesek, ki se za asekuranco plačuje, nobenega ne oslabi, ako pak nesreča pride, vendar le ima dobro pripomoč.

Peštansk zavarovavec na Kranjskem.

Neprestano se z mojim

navodlom za igranje

zadevajo najizdatnejši dobitki. Razve mnogih družih so zadnji čas zadeli terne:

gospod A. Kampis v Neu-Panath,
" Anton Schnitt na Dunaji,
" A. Nothhaft jun. v Steyr-u.
" Franz Joh. Baier v Pragi,
" Ferd. Danyay v Rosenberg.
gospa Matilda Porger v Pragi,
" Anna Stein na Dunaji (Neubau).

Omenjeni bodo to potrdili. Moje pogodbe so: 10 % deleža od dobitka in pred sprejemom navoda 1 gold. oziroma 2 gold. poroštva za stroške. Na željo diskrecija. Več na vprašanja brezplačno. Kdor hoče z resno nado staviti, naj se obrne na profesorja matematike

pl. Orlice v Berlinu, Wilhelmstrasse 129.

Vse predmete, ki se naznanjajo po raznih časnikih, naj spadajo v eno ali drugo struko, poskrbi N. Glattau-a Bazar za 10 % ceneje, kakor jih dotične firme naznanjajo. — Popolni cenik o več nego 15.000 predmetih zastoj in franko.

Po naslednjih čudovito nizkih cenah

prodaja in razpošilja v kronovine

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji,

Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse, Nr. 51, v Todesco-vi palači.

darila za gospode, gospe in otroke:

Blago iz dunajskega usnja,

znano kot najboljši fabrikat na svetu.

Ročne torbice za ženske z jeklenim obročem, ena prav velika gld. 1.20, 1.50; iz najfinejšega šagrén-usnja s pozlačeno ključavnico in okvirom, ena po gld. 1.80, 2.50; velike gld. 3, 3.40; prav velike gld. 3.80, 4; s predtorbico za 1 gld. več.

Praktični portemounais, za gospe, gospode in otroke, s pozlačenimi zapornicami ali gumi-trakom po krajc. 35, 50, 85; fini gld. 1, 1.30, 1.70; prav fini gld. 1, 2.50, 3, 3.50.

Praktični toki za smodke po krajc. 40, 60, 80; najfinejši gld. 1.20, 1.50; najfinejši gld. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Pisma-in denarnose s praktičnimi predeli po krajc. 60, 80, gld. 1; fine gld. 1.30, 1.50, 1.80; najfinejši gld. 2, 2.40, 2.80, 3.20, 4.

Znamne kujžice (notiz) krajc. 10, 15, 20, 25, 30; najfinejši v usnji vezane krajc. 40, 50, 60, 80 gld. 1.

Potne torbe iz najmočnejšega usnja, s zaporno ključnico po gld. 2.10, 2.40, 2.70, 3.10, 3.70, 4, 4.30, 4.80. Cene računene po velikosti.

Waterproof-popotni kovčegi, praktično upravljani in razdeljeni po gld. 2.40, 2.80, 3.50, 4; prav veliki po gld. 4.50, 5, 5.50, 6.

Potne sklenice s kupico in usnjem prevlečene po gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2.10, 2.40.

Krasni albumi

na izbiranje in v čudoviti mnogovrstnosti. eden za 25 podob kr. 35, 60, 80, gld. 1; najfinejši okinčan gld. 1.20, 1.50, 1.80, 2, 2.50; za 50 podob kr. 65, 90, gld. 1.20, 1.50; najfinejši okinčan s podobami itd. gl. 1.80, 2, 2.50, 3, 3.50, 4; album za 100 podob gl. 3, 3.50, 4, 5 do gl. 12; za 200 podob gl. 4, 4.50, 5, 5.50, 6, 7 do gl. 18, slednji v najnoviji krasotni obliki.

Albumi z muziko, igrajo, ko se odpro, dva lepa napeva, jako pripravni za darila in kiné salona. V obliki pol osmerke, najelegantnejše vezani gld. 8.50; še finejši gl. 11, najfinejši gld. 14, 16. V obliki 1/2 osmerke ravno tako upravljani gld. 11, 12, 14, 16, 18; krasotvori v obliki četvorke gld. 14, 16, 18, 20, 24.

Pisne mape, vsaka s zaporom, jako praktične gld. 1, 1.20, 1.50, 2; s popolnim pisilnim orodjem gld. 2, 2.20, 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50.

Nesesérji najokusnejše izdelani z vsemi šivalnimi potrebščinami po krajc. 45, 60, 80, gld. 1; veliki gld. 1.50, 1.80, 2 itd.; prav veliki, najfinejši gld. 2.50, 3, 3.50, 4, 4.50, 5; krasotvori za darila gld. 6, 7, 8, 10, 12, 14.

Pahlje za plese in šetanje

v naječi zberki. Ena priprosta, lepa, krajc.

Čestiti prebivalci po deželi, ki bi iz Dunaja kar koli radi imeli, lahko vse brez izjemka dobé iz N. Glattau-a pariškega bazara. Tudi najmanjše naročilo se strogo, solidno in vestno izvrši.

N. Glattau-a prvi pariški bazar

za Avstrijo na Dunaji

Stadt, verlängerte Kärntnerstrasse Nr. 51, Eck der Wallfischgasse v Todesco-vi palači.

NB. Prodajalcem poseben rabat.

30, 40, 50, 60; s prav lepo slikarjijo kr. 40, 60, 80, gld. 1, 1.20, 1.40; najkrasnejše opravljenja gl. 1.80, 2, 2.50, 2.80, 3.20, 4.80, 5; Bouquet cvetlic s znotraj skrito pahljo, ktera po volji izgine, po kr. 80, gld. 1, 1.50; najfinejši po gl. 2.50, 3, 3.50.

Najboljši glavniki iz trdega kavčuka. 1 česalni glavnik krajc. 15, 20, 25, 30, 35; 1 gost glavnik kr. 20, 25, 30; 1 glavnik z ročajem kr. 25, 30, 35; 1 vtekljivi glavnik kr. 30, 40, 50; 1 žepni glavnik kr. 10, 15, 20; 1 obročni glavnik za otroke kr. 10, 20, 25, 30; 1 žepni glavnik s zrealom in krtačo kr. 25, 30, 40, 50.

Najboljše, po novem načinu napravljene krtače, kakoršne se le tu dobe. 1 krtača za glavo kr. 30, 40, 50; fine kr. 65, 85, gl. 1; najfinejši gl. 1.50; 1 krtača za obleko kr. 50, 60, 80, gl. 1, 1.20; najfinejši gld. 1.50, 1.80, 2; 1 prav fina krtača za zobe kr. 15, 20, 25, 30, 35, 40; 1 krtača za nohte kr. 25, 30, 35, 40, 50, 60, 80.

Toaletno milo samo posebno fino. 12 kosov velikega Glycerinovega mila gld. 1.15; 12 velikih kosov mila iz grenkih mandelnov kr. 85, gld. 1.10; dvanajstorka cvetličnega mila z raznimi vonjavami gld. 1.90, 2.50; dvanajstorka mila v podobi raznovrstnega sadja kr. 95. Sicer vse druge baže.

1 pisna garnitura, obsežajoča 100 najfinejših listov papirja s povoljnimi črkami in imeni, 100 najfinejših zavitkov in 100 pečatnih znamk. Vse to vkup za gld. 1; še finejši gl. 1.35; najfinejši z barvanimi zavitki gld. 1.70.

1000 pečatnih znamk, pozlačeno tiskanih na nov patentiran način gumiranih, s povoljno firmo, grbom itd., velja le gl. 1.60; 500, gld. 1.25.

Najpotrebnejši na potovanja je dober Lefauchaux-revolver, s katerim se v 6 sekundah zanesljivo 6krat vstrelji, brez da bi se petelin napel; razen te hitrosti to orožje tudi daleč nese, na 7 milimetrov gld. 13.50. 100 patron gld. 3.50; na 9 milimetrov gld. 17, patrone gld. 4; na 12 milimetrov gld. 19, patrone gl. 4.50. **Pešni revolverji** 5" dolgi po gld. 8.50, patrone gld. 3.50.

Resna beseda kadilcem! Neredko se pripeti, ka po slabem papirju za cigarete ostane v ustih slab okus, škodljiv zdravju. Temu se je prišlo v okom, ker se zamore kaditi turški tabak brez papirja prav prijetno. 1 steklena cev, v katero se nabaše tabak, ktera nadomesti papir in prihrani vso mujo velja le kr. 25.

Kolosalna razprodaja

od več na kant prišlih fabrik za marele in solčnike.

Dežniki (marele). Velika lepa marela gld.

1.50, 1.90; Alpaka-dežnik gold. 2.80, 3.50; Dežnik iz ponarejene svile (Zanella) gld. 3.20, 3.60, 4; iz težke lionske svile po gld. 5, 5.50, 6, 6.50, 7, 7.50.

Solčniki. Pomladni solčnik iz lionske svile gld. 1.90, 2.20; s svilno podlogo gld. 2.80, 3; iz navadnega blaga kr. 60, 80; velik solčnik iz tkanine kr. 80, gld. 1, 1.20; iz težke svile gld. 2, 2.40, 2.80; s svilno podlogo gld. 3.20, 3.80, 4, 4.50; senčniki gld. 1.80, 2.50, 3.

Tovarniška zaloga najboljših preramnic, za ktere se daje poroštvo. Dvoje iz angleških koncev kr. 45, 60, 80; svilnatih kr. 85, 95, gld. 1.10, 1.60.

Imentni peresniki in noži iz bessemer-jekla, znani kot najboljši na svetu, po kr. 20, 30, 40, 60, 80, gld. 1, 1.20, 1.50.

Imentne žlice iz bessemer-jekla, dobro pocinjene, kakor srebrne nikdar barve ne spremené. Dvanajstorka jedilnih žlic kr. 85, finejših gold. 1.20; dvanajstorka žličice za kavo kr. 45.

Kineško srebro s srebrnimi ploščami, boljše kot navadno kineško srebro, ker se predmeti iz kineškega srebra prevlečejo z močno srebrno ploščo, se prodajajo le v podpisanim bazaru. Poroštvo za kineško srebro s srebrnimi ploščami se daje na 10 let. 12 žlic le gl. 16.50, žličice za kavo gld. 9.20; dvanajstorka nožev in vilic gld. 26.50, 28; žlica za sočivje gl. 3.90, 4.60; 12 nožev za dessert gld. 9.80, 12; 1 solnica najelegantnejša oblika gld. 2.40, 2.85, 3; štopnica (za poper) gld. 1.45, 1.90; razsipavec za sladkor gld. 1.90, 2.10; 1 velika žlica za mleko gld. 2.75, 3.40; 1 velika žlica za juho gld. 5.40, 6.40, 7; Slonjaki za nože v novi jako elegantni obliki gld. 3.25; 1 par miznih svečnikov gld. 4, 4.90, 5.85, 6.30, 7.25.

King-Alpaka-žlice, zbog lepote in vztrajnosti imenitne. 12 navadnih žlic gld. 2.35, 2.75, 3.50, 4.50, 5.20; 12 žličice za kavo gl. 1.30, 1.60, 2.35; 1 velika žlica za juho kr. 90, gld. 1.20; za mleko kr. 45, 60.

Prave pipice za smodke iz morske pene lepo zrezljane po kr. 50, 80, gld. 1; krasotvori po gl. 1.50, 1.80, 2, 2.50; po ravno taki ceni so tudi gladke pipice z ustnikom iz jantara v zalogi.

Najfinejši štajarski in angleški noži in vilice, dvanajstorka z leseum ročajem gld. 2, 2.40, 3; z bivolo-koščnim ročajem gld. 4.50, 5, 5.50, 6; najfinejši gld. 7, 8, 9; dvanajstorka za dessert gld. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.

Alpaka-svečniki, zbuhnjeni, priznani kot najboljši: visokost 4" 5" 6" 7" 8" 9" 10" po kr. 40, 50, 60, 70, 80, 90, gl. 1.

Žepni trmometri v etui po samo 25 kr.

Najnoviji neseseérji v podobi zlatih jajc, v katerih je tul poln šivank, dvojni konci in naprstnik iz kineškega srebra, veljajo le kr. 30.

Dalekogledi (Perspective) z najboljšim steklom, ki daleč dobro kažejo po kr. 60, 80, gld. 1.

Angleške škarje najboljše baže: škarje za izrezljavanje kr. 15, 20, 25, 30; 1 škarje za vrezavanje kr. 25, 30, 35, 40, največje kr. 50, 60, 70; krojaške škarje kr. 45, 65, 80, gld. 1, 1.20; 1 škarje za luč za svetilnice s smrdljivcem kr. 35; 1 verižica za škarje kr. 20.

Žepne svetilnice s tako priljubljenimi slepilnimi šipami po kr. 60, 70, 80; s 4 kratnim slepilom gld. 1, 1.20; v podobi knjige za vkup zložiti gld. 2.50; svetilnica za brezrokavčni žep kr. 80.

Okviri za fotografije po kr. 4, 6, 10, 15; fini kr. 20, 30, 40; najfinejši kr. 60, 80; v kabinetni obliki kr. 50, 60, 80, gld. 1, 1.20.

Izvrstne angleške britve (za vsako se daje poroštvo na dva leta) 1 Gladstone Razor kr. 80; 1 Prince of Wales Razor gld. 1.20; 1 prav fina General Napier Razor gld. 1.60; 1 najfinejša Admiral Razor gld. 2; 1 Model Razor, najboljša britev na svetu gld. 3, 3.50. Vse britve v nožnicah. Nožnice z dvema britvama najboljše baže gld. 1.80; Milo za briti kr. 15, 20; 1 jermen na vijak kr. 45, brez vijaka kr. 25; pasta za jermen mazati kr. 25.

Vsacemu gospodu neobhodno potrebno.

Zabojček za briti in toaletno, fin, s ključnico, z velikim zrealom in naslednjimi potrebnimi rečmi: 1 fina angleška britev, 1 milo za briti, 1 škatlja iz kovine, 1 kamen za brusiti in poostriti, 1 glavnik, 1 krtačica za zobe, 1 fina pasta za zobe, 1 kos voščene pomada, 1 kos mila za roke, 1 sklenica fine pomade, 1 flaçon francoskega olja za lase. Vse to vkup le gld. 2.80.

Jeklena peresa: Škatljica s 144 najboljših peres kr. 30; Kuhn-ova peresa 1 karton kr. 60, 80, gld. 1; angleška kr. 80, gld. 1, 1.20; dvanajstorka peresnih ročajev kr. 5, 10, 15, 20, 30, 40.

Ecritoires, elegantno polirani kovčeki, s predali, v njih: peresni ročaj, svinčnik, gumi za izbrisati, 12 jeklenih peres, 2 kosa finega pečatnega voska le 35 kr.